

מסורת הש"ס

א) לקמן 3: ירושלמי שביעית פ"ה ה"ד, 3) מע"ש פ"ג מ"ב, 4) שביעית פ"ד ח' משנה א, 5) נבטורות כ"ג, 6) מ"ד ב, 7) מנחות ק"ה, 8) מ"ג ע"ג, ירוש' נזיר פ"ה ה"ב, 9) לקמן צ"א, 10) פסחים נ"ב, 11) ש"ד ל"ע"ב, 12) ירושלמי מע"ש פ"ג ה"ב, 13) ע"ד כנמ"ס פ"י מהל' זמירות וכ"מ ע"י ש"ק.

שינויי נוסחאות

א) צ"ל ר"י שמועץ (ש"ם וגילויי ובי"ה בשנת ה'תל"ו), וע"י חז"ת הקדש: ב) חז"ת קדשים מומק בש"מ, ומבטעות הני"ר שלא יביאנו לדידי פסול: 2) צ"ל הכי נמי דרבנן והשאר נמוק (ש"ם): 3) ד"ו אבלי: 4) מצורתי הוא הרי (ש"ם): 5) דאמר (ש"ם): 6) ח"ן נתי"ג תמן דאי איערב: 7) וק"ל לפרש אליה דרבנן, ע"כ: 8) פ"מ: 9) באבילות, 10) רבני לג"ל ומכ"ה ב"י נמוק (ש"ם): 11) צ"ל אמרו לו מה אם היקל בזה"י (ש"ם): 12) ובי"ה בשמחות: 13) צ"ל ספק (ש"ם): 14) יהו ושהה ג"ח ודבי: 15) צ"ל שבעה יהוה ושנה ומבצע (ש"ם): 16) י"ד פירושי עד שירוק הדם עליה, ודלש בהמות ב"י לג"ל (ש"ם): 17) צ"ל נזירות טהרה (ש"ם): 18) צ"ל דלש מי טמא טהרה עד תגלחת נזירות הטומאה שיהא התגלחת שלשית, והל"ק הגיה שנה (ממקום הטומאה), ול"ט מונק, ע"י מ"ד ופס"י: 19) נגזחים ואחר גילוח זה כתוב בתוספתא ומביא ב"י לג"ל (ח"ן): 20) צ"ל שיהה (ש"ם): 21) י"ט צ"ל ספק ומגלגל (ש"ם): 22) צ"ל למחר (ש"ם): 23) כא"י ל"ט תוספתא ס"ג, ונמוק: מ"ד (טו ע"ג) כמנו פסקיו נכסיו: 24) צ"ל פ"י שאינו (ש"ם): 25) בג"י חז"ת ימי נמוק (ב"י ובי"ב א): 26) צ"ל לגלגל עד (ש"ם ובי"ב): 27) בת"י וסופר (ש"ם): 28) ב"ד ירושלמי דמ"ד פ"ח צ"ב גריד נבטיחה שלמ"ן והיני דמביא כל קרבנותיו שגלמות, כ"פ הפ"י: 29) וק"ש שם, וכ"כ תוס' מ"ד פ"י ע"ג ד"ה שביעית, וכן פ' נכס"י ע"ד התוספתא, אצל תוס' ד"ן היניו דל"ל ע"ד קטנן שמו"ס ומש"ה תנשו ל"טן אמאי לא הו"מ א"י מנחה כהמה: 30) ועולה (בי"ב ובי"ב):

ליקוטים

הש"יר לענ"ה זה ר"י בענ"ה קוד"ס ומתנה עליו"ן יאמר אם מצורע אני הרי זו אשמי ואם לאו הרי זה שלמי נדבה, אשם זה הוהנת בצפון וצפון מותן הוהנת והסיכה ונכסין ותנות חוזה ושוק ונאכל לזכ"י הנהוג, ולא יהוה לו חמיון לרבי במעון שביאי קדשים לבית הסו"ל, להביא חטאת בהמה אין יכול שאין חטאת בהמה באה על הספק, להביא חטאת העוף אין יכול ששמי חטאת קרבן ע"י לא יצא, כיצד טושה יתכוב כסכין לאחר רביאי קרבן ע"י נמצא ע"י מביא חטאת העוף ומתנה עליהם: ואומר אם מצורע אני הרי זה חטאת ואם לאו הרי זה פסקי, ואוכל בקדשים מ"ד, אבל לשחות י"ן וליטמא אין יכול שאין ימי נזור עולין לו בתוך ימי צריעתו, כיצד טושה לו כדברי בן וזמא סופר שלשים יום ומביא עולת בהמה ומגלה, ומביא חטאת העוף ומתנה עליה ואומר אם טמא אני חטאת מחובתי ועולה נדבה, ואם טהור אני עולה מחובתי וחטאת ספק, וטהור שלשים יום ומביא קרבנותיו שלמים, ומביא עולה ומתנה עליה ואומר אם טמא אני עולה אחרי חטאתי וטהור אני טמא את עולתה הראשונה חובה וזו נדבה והחטאת העוף מחובתי, אחר טהור אני עולה הראשונה נדבה וזו חובה והחטאת העוף ספקי, ומגלה ואוכל בקדשים לאחר שלשים יום, ושוחה י"ן ומטמא למחיה מ"ד, במה ובריים אפורים בזמן שזור שלשים, אבל נזר

שנים עשר חדש אוכל בקדשים לאחר שתי שנים ושוחה י"ן ומטמא למתים לאחר ארבע שנים, טמא בספק ומוחלט בודאי אוכל בקדשים לאחר שלשים ושבעה יום, ושוחה י"ן ומטמא למתים לאחר שבנים וארבעה יום, ע"כ, ולפ"ש התוספתא כפי מה ששוניו לפנינו יש להקדים שהמזורע צריך ב' תגלחות, אחת מ"ד כשנטהר ומביא צפרים טובלי ואז טהור מלטמא משכב ומושב, והשניה אחר ימי ספורי, ושחיתין כשהן בספק אין דוחות את הנזירות, ולעולם אין תגלחת אחת עולה לכאן ולכאן, וימי צרעתו וכן ימי ספירו אין עולין לו לימי נזירותו, וכשמגלה המזורע תגלחת שניה, מביא למחרתו ב' כבשים אחד לעולה ואחד לאשם וכבשה אחת לחטאת, ואם דל הוא כבש אחד אשם ושתי תרין אחד חטאת ואחד עולה, ובימים שלאחריו מביא כבש לאשם ושתי עופות אחד חטאת ואחד עולה ואפילו עשיר, ואחר שהביא חטאתו יכול למנות ימי נזירות הטהרה שחתר, שהאשם והעולה אינן מעכבין, והנזיר טהור אחר מלאת מביא כבש לעולה וכבשה לחטאת ואיל לשלמים ומגלה אחר הבאת קרבנותיו (תפי דוד סג):

ולפ"ש התוספתא כפי מה ששוניו לפנינו יש להקדים שהמזורע צריך ב' תגלחות, אחת מ"ד כשנטהר ומביא צפרים טובלי ואז טהור מלטמא משכב ומושב, והשניה אחר ימי ספורי, ושחיתין כשהן בספק אין דוחות את הנזירות, ולעולם אין תגלחת אחת עולה לכאן ולכאן, וימי צרעתו וכן ימי ספירו אין עולין לו לימי נזירותו, וכשמגלה המזורע תגלחת שניה, מביא למחרתו ב' כבשים אחד לעולה ואחד לאשם וכבשה אחת לחטאת, ואם דל הוא כבש אחד אשם ושתי תרין אחד חטאת ואחד עולה, והנזיר טהור אחר ששתי עופות אחד חטאת ואחד עולה ואפילו עשיר, ואחר שהביא חטאתו יכול למנות ימי נזירות הטהרה שחתר, שהאשם והעולה אינן מעכבין, והנזיר טהור אחר מלאת מביא כבש לעולה וכבשה לחטאת ואיל לשלמים ומגלה אחר הבאת קרבנותיו (תפי דוד סג):

וכולן הכהנים רשאין נו', משנה היא צפ' כל המדיר (לקמן דף 5:) **וגבי קדשים קאי':** לשונם באבילות כגון לאכלו לזוניו נו'. אמר ה' קרא לך נתמים למשחה (במדבר יט) לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין **ו**: **וסגלי טרומה**, ואע"ג דקא ממעט בזמן אכילת טרומה: אין לוקחין

טרומה, הכהנים בכסף מעשר שני בירושלים: **מפני שממעט באבילותה**, במקום אכילתה דמעכשיו לא יאכלנה אלא בירושלים: **כי אחא**, אצ"י קמיה דרב יוסף: **א"ל אמאי לא חוסביה**, נמי מהא: **לנים הפסול כשנריך** לאכול השמן בזמן השביעית: **ה"ג דרבנן**, תרומת ירק: **אי הכי**, דמשום דרבנן הוא: **איפסא מיבעיא ליה למאיני**, אין מצטלין ירק של תרומה בשמן שביעית ורבי שמעון מתיר אכל השתא שמן תרומה **לאורייתא** היא דכתיב (שס) כל חלב יצהר וקא שרי ר"ש: **דאיערב ה**, שן צירק ועל כרחו יבשלם יחד כדמפרש לקמיה דאי אפשר לסוחטו כולו **ממנו**: **הא לא דמי נו'**, סיומא דקושא הוא: **חסיכה כחסיכות**, ממני' היא וקמני תאכל כחמור **שבהן** ואפילו לרבנן והכא נמי אי **דלאיערב** עסקינן לא הוו פליגי **רבנן** עליה: **וקמפסדי כשביעים**, ורחמנא אמר **ו** לאכלה ולא להפסד: **למחרת**, בספק מזורע מוחלט **וספק אינו מוחלט קאי'**, למחרת ציוס **השמיני**: **ה' שיעטה כצפון** וכהוונת, **כחומר אשם**: **וסמיה ונספים** **ותפוסו חזה ושוק**, כחומר שלמים, והא

פורתא סוף סוף איערובי מיערב איתביה **ע** רבי שמעון **אומר** ילמחרת **מביא** אשמו ולונו **עמו** ואומר **אם** של מצורע **ה** הרי זה אשמו **וזה** לונו

יום כיצד אמרו לו נזיר טמא אמה **לא** ומנה שבעה הזה **ב** ושנה גלה והביא קרבן מנה שבעה **ט** ומצקס לגלגל אמרו לו נזיר טהור אמה ואין טהור מגלגל פחות משלשים יום **לא** ומנה עשרים ושלשה יום להשלים שלשים מנה ומצקס לגלגל אמרו לו נזיר טהור אמה ואין נזיר מגלגל אלא על הדמים פירוש **י** שלש בהמות חייד להביא חטאת עולה ושלמים ועל אחת מהן יכול לגלגל וטחאת בהמה אמה **עלה** ע"י הספק ושלמי נזיר נמי טעונין טנופה וזה אין יכול להניף כמור אשם ספק מזורע טמא אכל עולה וזה להביא על נגלה ויהיו דקמיה ר"ש **כיצד** הוא עושה מציא עולת בהמה ומתנה עליה ואומר אם טהור אני הרי זו מוצבה ואם לאו הרי זו נדבה **כיצד** הוא עושה להחמיר עליו מציא פיילי של חרס חדשה ונותנין לתוכה רביעית מים חיים ומציא [שמין] כפורי דרור כד"ן כל המזורעין ציוס תגלחתו וטחאת העוף פירוש כד"ן נזיר טמא דשמא נזיר טמא הוא ותגלחת זו של טומאה ואינו מתחיל נזירות טהרה עד שיביא חטאתו של טומאה (יש) שחטאתו מעכבתו מלמנות נזירות **ב** אכל אשמו אינו מעכבו ומשיגלגל מגלחת טומאה הוא אסור לגלגל עד שימנה נזירות טהרה ולהכי צריך להביא חטאת נזירות טומאה למנות נזירות טהרה ולגלגל בסופה לטהרה כרעמו והאשם ישהה עד תגלחת הטומאה **ב** שיעשה אחרי טהרתו **בדואי** מן הזרעת שאותה העלה לו **ודאי** לטומאת נזרו כמו שמפרש בסוף הברייתא דימי כרעתו אין עולין לימי נזרו ותגלחת כרעתו אינה עולה ותגלחת נזרו כדאמר'י צפ' מי שאמר הריני נזיר מגלגל (מ"ד דף 77 ע"א) **וצפ' ב' נזירים** (שס דף 77 ע"א) ומנה שביאי חטאתו ציוס תגלחתו היינו כר' עקיבא דלמר במס' נזיר [דף 77 ע"א] אם גילגל בשמיני מציא קרבנותיו זו ציוס והכא נמי היו כגילגל בשמיני שהרי שהיה תגלחתו ומתנה על חטאתו ואומר אם טהור אני חטאת מחובתי ועולה פירוש עולה שאמרנו למעלה ואם טהור אני עולה מחובתי וחטאת העוף ספק ומגלה ראשו וזקנו וגבות עיניו כדרך שהמזורעים מגלחים **א** ומציא עולת בהמה עליה כו' ונראה שחקר מן התוספתא וסופר שלשים יום וגרסי' וסופר שלשים יום ומציא עולת בהמה כו' שהרי ספק נזירות טהרה הוא מונה ואינו יכול לגלגל חטאתו שניה לזרעתו עד שירוק עליו אחד מן הדמים ויציא עולה, וחטאת ושלמים וישהה **ה** עד סוף נזירות טהרה שאחר טהרה כרעתו שעולה בדואי ואומר אם טמא אני פירוש אם טמא הייתי בתגלחת ראשונה העולה ראשונה נדבה הייתה וזו תהא חובה וחטאת העוף שהצאתי בתגלחת ראשונה מחובתי ואם טהור אני עולה ראשונה חובה וזו נדבה שתגלחת זו של עכשוי אינה כלום ותגלחת העוף ספקיו **ב** מגלגל ראשו וזקנו וגבות עיניו כדרך המזורעין ותגלחת זו הייתה ראויה ליעשות סופר שבעת ימי ספרו ומגלחת טומאה אלא כל היה יכול משום גילוח ספק מזורע אינו דוחא אסור גילוח וזו חטאת מלמדתו ולינזירות רק לזרעתו שאין ימי נזרו ולגו כד"ו כד"ן מזורע בשמיני שלו והוא יוס ששים וחדש ומתנה עליו לפי שהוא ספק מזורע וחטאת מזורע שמעכבת טהרתו אינו יכול להביא מזהמה שאין חטאת בהמה צאה על הספק לפיכך יציא חטאת העוף ואם הוא עשיר יכתוב נכסיו **בא** לאחרים והיא עני יציא קרבן עני דהיינו עוף ור' שמעון לטעמייה דלמר במס' ערכין (דף 77 ע"א) אפי' היה עשיר שבעה שהביא ליפורים או שעת הבאת על חטאת העוף ואומר אם טמא הוא פירוש אם מזורע הוא הרי זו מוצבה ואם לאו הרי זו ספקיו ואוכל בקדשים מ"ד אכל לשמות י"ן וליטמא למתים אינו יכול שאין ימי נזרו עולין לו מתוך ימי כרעתו **כיצד** יעשה לדברי בן זומא שאינו **ב** מנריך לבקש אחד מן השוק לידור כנגדו כזויר כמו שמנריך ר' יהושע צפרק שני נזירים (מ"ד דף 77 ע"א): **סופר** שלשים יום ומציא עולת בהמה ומגלה חטאת ספק תגלחת טומאה וספק תגלחת טהרה ששעה מזורע ימי נזירות אינו ולא עלו לו אחת מתגלחותיו ולינזירות רק לזרעתו שאין ימי נזרו עולין מתוך ימי **ב** כרעתו ולסוף שבעה אחר טהרה ימי כרעתו אינו יכול לגלגל חטאת נזיר טהור הוא אכל והוא לא בעי שכבד הוה ושנה ואפי' לסוף שלשים אינו יכול עד **ד** שירוק עליו אחד מן הדמים ומביא חטאת העוף משום חטאת טומאה שאינו נזיר מעכשוי כלל שכלתה נזירתו מתגלחת שלמעלה העולה נדבה וחטאת העוף ספקיו אך התנא לא חש לפרש כל זה סופר **ב**ה שלשים יום ומציא קרבנותיו שלמים **ב**ו ודאי עולת **ב**ו בהמה ספקיו ומתנה עליה ואומר אם טמא הייתי בתגלחת שלשית העולה ראשונה

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

עו.

לד א מ"י פ"ו מהלכות מעשר שני הלכה יא:
לה ב מ"י פרק ה מהלכות שמיטה ויבג הלכה ד:
לו ג מ"י פ"ו מהלכות זמרות הלכה ז:

מוסף רש"י

הנה לתרומת תבלין דרבנן.
דלמשת דנקן מיתוך ויהקין תמיב (פסחים טז).
למחרת מביא אשמו.
במספתא נזירות קמני לה, מי שהיה ספק נזיר טמא וספק טהור, ספק מזורע מוחלט מנח ספק סתור, אוכל בקדשים אחר כ' יום כ"י, ר' שמעון אומר למחרת אין ששים מציא אשמו כו' (מנחות טז).
למחרת על פיטלו שהוא יום הבאת קרבנותיו מציא אם אשמו כו' (נדב ע"ג):

נוסחאות רש"י בת"י

ומן רשאין כסנים.
משנה היא לקמן צפ' כל המדיר (דף 5:) כל הקדשים ששאין הכסנים גלגות הצליתנו כי דכתיב הו' לך נתמים למשחה לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין:
ופלגי חומה.
ע"כ דקא ממעט זמן כסף מרומה:
אין לוקחין מוצא אשמו מעשר שני מפני שממעט.
בתקום אכילתה דאין מעשר שני נאכל אלא בירושלים:
י אחא.
אצ"י לקמיה דרב יוסף:
אמר ל"ט אמאי לא חוסביה.
מחאי נמי:
ל"ט הפסול.
שנריך לאכל השמן בתוך זמן הישבור:
סא נמי דרבנן.
תרומה ירק.
וישנו דמריך ליה אי הכי דתמורה דרבנן איירי איפסא מיבעי ליה אין מצטלין ירק על תרומה בשמן על שביעית אכל השמה דתנא תרומה שמן הא דלורייתא היא דכתיב ראשית דנקן מיתוך ויהקין ואפי"ה שרי ר' שמעון.
דאיערב.
שמן צירק מי ועל כרחו יבשלם יחד כדמפרש ואיל על אי אפשר לסוחטן שלל ישאל ק"מ:
הא לא דמי נו'.
סיומא דקושא הוא:
חסיכה כחסיכות.
מתני' היא דקמני יאכלו כחמור שכן ואפי' רבנן מרודי כה והכא נמי אי דלאיערב עסקינן לא הוו פליגי רבנן:
ק"מ תפי כשביעים.
ותמנא אמר לאכלה ולא להפסד:
למחרת מציא אשמו ולנו עמו.
גבי ספק מזורע מנח לה בתוספתא כשמכסה נזיר:
למחרת.
ציוס השמיני מציא אשמו ולנו עמו כו':

שיטה מקובצת

דב' נבי דרבנן.
פ"ה דמיייר בתרומת ירק דרבנן ועל זה פירך אי הכי איפסא מנעול ליה נדחה מוכח בכייתא דמיייר בתרומה דרבנן.
זה דוחק דאין היה טועה מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי דמיייר בתרומה דרבנן איפסא מנעול ליה לנמייר ירק על מה לומר דמיייר בתרומת ירק דרבנן, דכתייבא מוכיח שהדיף שאין על תרומה.
לכך נראה דה"פ דרבנן פ"י דשמן של תרומה דקמני בכייתא מיייר בשמן שמומקין ואנחנו דתמורה דדחה לו אלא אלא מדרבנן דתמורהא לא היא תמורה אלא שמן על יצהר ועליה פירך אי הכי ד